

19

PAN GU CREA L'UNIVERS

Font:
Lijuan Ma
*És de la Xina
i viu a Sabadell.*
Roger Ferrer
Vergés
*És de Sabadell
i també hi viu.*

Diu la llegenda que, en la remota antiguitat, no existien ni el cel ni la terra. L'univers era una immensa tenebra amb la forma d'un gran ou anomenada caos. No existien ni l'esquerra ni la dreta, ni les direccions nord, sud, est i oest. No obstant això, a l'interior del gran ou s'estava gestant un grandios heroï anomenat Pan Gu.

Concebut 18 mil anys abans, finalment en tingué prou del son profund i es despertà, i en obrir els ulls només va veure fosc. Aleshores va intentar posar-se dret, però la closca d'ou li embolcallava fortament el cos. Pan Gu es va enfurismar, va prendre una enorme destrat i es va esforçar per esgrimir-la. I se'n va sortir. El cop va tallar l'ou sobtadament i va produir un soroll atordidor. Com a conseqüència del cop, les matèries lleugeres i les clares s'aixecaren incessantment i van formar el cel, i les pesades i les tèrboles es van enfonsar gradualment fins a convertir-se en la terra.

Pan Gu es va posar molt content, ja que havia separat el cel de la terra. Però, preocupat perquè no es tornessin a unir, amb el cap va apuntalar el cel, i amb els peus, la terra. Així, doncs, es posà dempeus fent un esforç colossal i va aconseguir separar-los definitivament.

El cos de Pan Gu continuà creixent 3,3 metres al dia i a aquest mateix ritme també se separaven el cel i la terra. D'aquesta manera van passar uns altres 18 mil anys. Increïblement Pan Gu havia esdevingut un colós d'esperit indomable amb una alçada de 45 mil quilòmetres. Transcorreguts els milers d'anys, el cel i la terra se solidificaren per no unir-se mai més. I quan això succeí, Pan Gu, tranquil i alhora esgotat d'aguantar el seu cos gegantí, va caure estrepitosament i morí.

Un cop mort, el seu cos va sofrir una gran mutació. L'ull esquerre es va convertir en el sol rogenc, i el dret, en la lluna. El darrer alè es va convertir en el vent i els núvols, i l'última paraula, en el tro. Els cabells i la llarga barba van esdevenir estrelles brillants. El cap, les mans i els peus van donar començament als quatre punts cardinals i a les muntanyes altes. La sang va fluir com aigua per rius i llacs. Els tendons es van tornar camins, i els músculs, terres fèrtils. La pell es va transformar en plantes,

herba i arbres. Les dents i els ossos es transmutaren en or, plata, bronze, ferro, jade i totes les reserves minerals. Finalment la suor es va convertir en la pluja i la rosada dolça. I va ser just llavors quan va néixer el món.

盘古开天

传说中，远古时期，没有天和地之分。宇宙是一个巨大无比的黑团，像一个大大的鸡蛋，被称作混沌。既不存在左右，又不存在东南西北。在这个大大的鸡蛋里面孕育着一个大英雄，叫作盘古。

盘古沉睡了有一万八千年之久，终于，他睡足了，醒了过来，但是当他睁开眼睛之后只看见一片漆黑。他想站起来，但是蛋壳压着他，使他不能直立。盘古愤怒了，手执一把斧头，使劲一挺，喀的一声冲破蛋壳。一些轻盈明亮的物质轻轻上扬变成了天，那些浑浊笨重的物质慢慢下落变成了大地。

盘古非常高兴，因为他把天和地分开了。但是，他担心他们再重新合起来，于是就用自已的头使劲地顶住天，用自已脚使劲地撑住地。他双脚直立，拼命用力，将天和地彻底分开。同时盘古的身体也不断地成长，每天长3.3米，并用这个速度将天和地慢慢地隔离，这样又过了一万八千年，盘古最终变成了一个坚不可摧的神人，身高四万五千里。这么多年过去了，天和地终于彻底地分开，再也不能合到一起了。盘古，心满意足，但也筋疲力尽，他那巨大的身躯终于倒了下去，发出一声巨响，他死去了。

盘古死后，他的身体发生了巨变，左眼变成了红色的太阳，右眼变成了月亮。他临终前口中的呼吸变成了风和云，最后的话语变成了雷声。他的头发和长长的胡须变成了闪亮的星星。他的身体和手足变成了四方和山脉，血液变成了河流和湖泊。

他的经络变成了道路，肌肉变成了肥沃的田野。他的皮肤变成了植物，花草和树木。牙齿和骨骼变成了金银，铜铁，美玉和矿物质。最后他的汗水变成了雨露。一个美丽的世界由此诞生。

Xinès mandarí

Nombre aproximat de parlants
930.000.000.

On es parla

Al nord-est i al centre de la Xina, a Taiwan i a Singapur.

Sabies que...

El xinès està testimoniat des del segle XIV aC, si bé és entre els segles XI aC i VIII dC quan es desenvolupa la literatura clàssica xinesa.